

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Syrioni. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

munita fuerit, hostes facile superabit: si autem in peccatum proruperit, hinc quidem turpulentorum affectuum igne conflabit, illic autem iudicij flamma cruciabitur.

Asclepio Sophista. 23.

Cum Xerxes, o Sophista (nam à tuis historiis tecum agam) inuito ratibus Helle-sponto Atheniensium anitros seruitutis iugo premere minime potuerit, verum quamuis nihil non tentaret, atque etiam impositam elementis legem innouaret, eos tamen ab animi proposito haudquam dimoueret, tu tamen solo consilio perfecturum existimasti, ut animum nostrum dimoueas, atque ad blandiendum & adulandum inlectas. An non autem hoc absurdum est? Quocirca eiusmodi quadam consilia nobis dare desine. Sin minus, ex amicorum choro te fecernemus.

Martyrio Lectori. 24.

Acris atque ad omnia audax pecuniarum amor, nec fatietatem ullam sentiens, animam eam, quam ceperit, in extremum malorum precipitem agit. Quocirca maxime in primordiis eum abigamus. Nam si semel vicerit, nulla postea ratione vincipotet.

Syriani. 25.

Generosus ille Paulus, praestantissimus inquam ille dux, qui regis electioni minime dedecori fuit, atque ut nihil omnino aliud quam Ecclesiae utilitatem ob oculos propositam habens, priuata commoda negligebat, & aliorum errata corrigebat, omnia ad Ecclesiae aedificationem fieri oportere clamabat. Nos contra, ut qui gloriam nostram spectemus, id quod nostris rebus conducere videtur, Ecclesiae utilitati anteponimus. Atqui Ecclesiae gloria omnino ad nos quoque redundat, nostra autem non omnino ad commune commodum transit. Nam si, ut nos ipsos commendare videamur, proximorum aedificationem nihili pendamus, an non iactura lucrum superabit.

ὅπως τῆς πολέμιας καταγασθῆται, ἕταιρ' ἀμάρτη, σιταῦθα μὲν τῶν πνεύματων παθῶν ἀλάσεται. Οὐκ εἶσε δὲ τῶ τῆς χρίστους τιμωρηθῆσεται.

Ἀσκληπιῶ σοφιστῶ. κγ.

Εἰ ξέρῃς, ὦ σοφιστῶ, σὺ ποῦ γὰρ τῆς ὧν σοι ἀγαλλέξομαι, τὸν ἐλλήσποντον ζεύξας, τὸ τῆς Ἀθηναίων φρόνημα οὐκ ἠδυνήθη ζεύξαι τῶ τῆς δουλείας ζυγῶ. ἀλλὰ πάντα μὲν ἐκίνει, καὶ τὸν ταγέντα τοῖς φριχέοις ἐκροτομῆθεσιν, ἐκίνεοις δὲ τῆς δεδογμένων ἔμπεκίνοι. σὺ σὺ σὺ συμβεβλήεις ψιλῆς ἐνομιχῆς ἢ μὲν μετακινῆναι τὸ φρόνημα, καὶ εἰς ἡρώεαν τρέσσειν, καὶ πῶς οὐκ ἄποπον πέπασσο τὸν μὲν τοιαῦτα πῶς ἡμῶν παραγῶν· εἰ δὲ μὴ τῆς χρεῶ τῆς φίλων σε σποκρινῶ μὲν.

Μαρτυρίᾳ ἀναγνώστῃ. κδ.

Ὁ δεινὸς καὶ πάντολμος τῆς φιλοῦς χρηματίας ἔρωτος, κόρον οὐκ εἶδῆς, ὅτι τὸ ἔχατον τῆς κερῶν πλὴν ἀλῆσαι ψυχῶν ἐλαίει. Ἐκοῦ μάλιστ' ἐν παρομοίῳ αὐτὸν ἀπελάσσωμεν, κρατήσας γὰρ, ἀχέρωτος ἔσται.

Συρίωνι. κε.

Ὁ γενναῖος Παῦλος, ὁ αἰετος στρατηγός, ὁ τῆ βασιλείας πλὴν χειροτονίας μὴ ἀπμάχαι, ὁ τὰ κατ' ἑαυτὸν παιδαν, ἵνα τὰ τῆς ἄλλων ἐπανορθώσῃαι, ἀτε μὴδὲν πλέον ὁρῶν τῆ τῆς ἐκκλησίας συμφέροντος, ἐπέβουα ζεῦξαι πάντα πρὸς οἰκοδομίῳ γίνεσθαι τῆς ἐκκλησίας. ἡμεῖς δὲ τὸ φαινόμενον ἡμῶν συμφέρον. πρὸς δὲ εἶναι γὰρ ἑαυτῆς ὁρῶμεν, τῆ τῆς ἐκκλησίας πρὸς μὲν καὶ τοῖς τῆς ἐκκλησίας κέρους, πάντως καὶ εἰς ἡμᾶς ἀνατρέχει, ἢ δὲ ἡμῶν δόξα, καὶ πάντως εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν εἶναι γὰρ ἵν' ἑαυτῆς δόξωμεν σιωπῶν τῆς πέλας ὀλιγορήμων οἰκοδομῆς, πῶς ἔμειζων ἔσται τῆ κέρους ἢ ζημίας.

Κασίφ